

5233. 3die Bøh af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 5234

et Aar, indtil denne Sag laa lidt mere klar for os Alle, inden man beslutter sig til at slaae ind paa denne kostbare Vej. Nu skal jeg gjerne tilstaae, at de Herrer kunne have Ret, som sige, at det er forbundet med betydeligt Ansvar at sige Ret til en sliq Bevilling, men jeg vil da tillade mig at hensele Dymærksenheden paa, at det ogsaa kan være forbundet med betydeligt Ansvar ikke at gaae langt videre; thi hvo vil kunne sige, om vi, naar vi gjøre dette Skridt, have udrettet noget Virkeligt til vort Forsvar, og hvo vil kunne sige med Sikkerhed, at vi ikke behøve at gaae langt videre, da Faren jo kan være meget nær og overhængende. I alle saadanne Tilfælde maa man gjøre, hvad man troer, at Fornuft og Billighed, alle Hensyn velovervejede, tilraade; det er dette, som jeg har gjort efter bedste Evne, og jeg har ikke kunnet blive fortrolig med den Tanke, at det skulde være rigtigt nu at slaae ind paa denne Vej, hvortil jeg paa den anden Side, som alt anført, med Fornuelse skal stemme med den høitæredede Minister i hans Begjæring om en Bevilling til de 10 onskede Kanoner til Søforterne. Vi have nu disse Bygninger, og saa forekommer det mig ogsaa, at vi maae søge at montere dem anstændigt. Disse ere i Korthed mine Grunde. Jeg frygter for det Første disse store Summer, som disse Miner ville drage efter sig og dernæst forekommer det mig, at man endnu ikke er rigtig paa det Nene med, hvorledes denne Sag egentlig hænger sammen. Jeg skal ikke videre gaae ind herpaa, da jeg ikke har Kjenndskab nok dertil, men efter hvad der er mig berettet, mener jeg, at, naar man først var kommen paa det Nene med, at disse Cominer eller Torpedos vare stillede til Angreb paa forskjellige Steder, kunde jeg meget bedre gjøre mig fortrolig med dem. Men naar jeg tænker mig, at disse Maskiner skulle ligge paa bestemte Steder, at de ikke kunne flyttes dervfra, og at de kun med megen Varsomhed, ja maaskee slet ikke, kunne bruges i Mørke, saa

kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at være meget misliqt, førend man er notere kjendt dermed, at votere Penge til den Slags Forsvar. — Saavidt jeg veed, foreligger ogsaa Bevillingen til Fredericiagadens Caserne for Diebliffet. Efter Ordene at dømme er det ikke tiltraadt af noget Medlem af Udvalget, men jeg skal gjerne stemme for denne Bevilling, da jeg troer, at vi ville handle rigtigt og oeconomict rigtigt ved at følge den høitæredede Minister i dette Punkt. Vi have jo i mange Aar itraet forhandlet om at komme af med Dvesthuusgadens Caserne, og vi ere nu komne saavidt, at det er muligt at komme af med den, naar vi ville istandsætte den anden. Naar man har to gamle, halvt ubrugelige Huse og vi saa for en Sum som den her anførte kunne faae den ene sat i en brugbar og hensigtsvarende Stand, og faae den anden solgt, saa forekommer dette mig at være en ret god Operation. Jeg skal derfor gjerne stemme for dette Forslag, og jeg troer, at Thinget, naar det vedtager Forslaget under Nr. 5, handler i god Consequents med, hvad der her er udtalt, og det med meget stærke Ord, gennem flere Aars Finantsforhandlinger. Derimod finder jeg, at den Sum, der er begjært i det næste Forslag, det under Nr. 6, er vel stor at forlange af os saa seent paa Sessjonen, og jeg kan ikke stemme derfor. Grunden, hvorfor jeg maa stemme derimod, er i Korthed, affeet fra alle andre Betragtninger, den, at jeg ikke finder det rigtigt at stemme for en saa stor og vigtig Sag, naar den saa seent kommer til os.

Krigsministeren: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Hage) har igjen idag benyttet Leiligheden til at udtale sig om Søforterne, og som ærede Medlemmer hørte, er han kommen til det samme Resultat som før. Da det ikke er lykkes ved Alt, hvad der tidligere er sagt, at bringe det ærede Medlem paa andre Tanker, vil jeg ikke nu misbruge det høie Things Tid ved at gjøre et nyt Forsøg i denne Retning. Største-